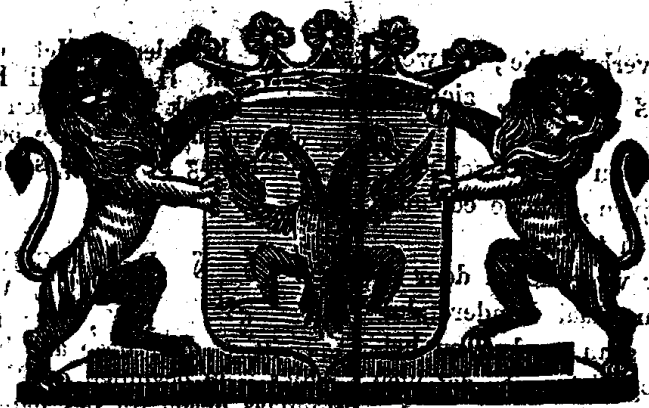

ARNHEMSCHE

Donderdag

COURANT.

den 18 Mei.

FRANKFORT, den 15. Mei.

Het dagblad van Florence meldt insgelijks de nederlaag der Turken bij den aanval op het eiland Klissova, op den 6. April. In Grieksche berigten wordt het verlies der Turken geschat op 2500 man, behalve de gekwetsten. Dit zal wel overtreffen, zijn. Het gevecht heeft eenen geheel den dag geduurd. Van de 150 man, die zich in het fort bevonden, vielen, eer de bezetting van Missolonghi hen te hulp kon komen, 70 man en 25 werden er gekwetst. De behaalde overwinning is een der lustrijkste gedurende dezen ganschen oorlog.

De *Korrespondent van Triest* (een broeder van den *Oostenrijkschen Beobachter*) meldt, dat een Egyptisch eskader van 20 vaartuigen, met mond- en krissbehoefden, en een bataljon soldaten aan boord, den 1. April van Alexandria naar Morea is afgezeild.

Wijders heeft men hier heden de volgende berigten:

Bucharest, den 26. April. De jongste tijdingen uit Konstantinopel, van den 20. dezer, door koeriers alhier ontvangen, melden, dat de reis-eiffend op de voorstellen van den Engelschen gezant, ten behoeve der Grieken, formeel een weigerend antwoord heeft gegeven. Sommige brieven behelzen daarbij het gerucht, dat de gezant, van de conferentie over deze zaak terugkeerende, door het Turksche gepeupel, hetwelk in menigte op straat verzameld was, is beleedigd geworden. Ten aanzien van den heer van *Minciaky* wordt te Konstantinopel als zeker aangenomen, dat hij ingeval van een formeel weigerend antwoord op zijn overhandigd ultimatum, eenen dag na afloop van den gestelden termijn van zes weken Konstantinopel zal verlaten. De divan zal niet ligt vroeger een besluit nemen. — Den 22. dezer passeerde hier de Oostenrijksche kapitein Graaf van *Wimpfen*, als buitengewoon koerier van Weenen naar Konstantinopel. Men hecht groot gewicht aan zijne zending.

Triest, 4. Mei. Brieven uit Corfu, van den 22. April, verzekeren, dat *Mianli* den 14. en 15. April de Turksche vloot bij Missolonghi aangetaast, twee fregatten verbrand en 5 tot 6 kleinere schepen vernield heeft. Na dit ongeval, zou de Turksche vloot naar Patras geweken zijn, waar door Missolonghi te water thans vrij zou wezen.

Triest, 5. Mei. Een schip uit Zante, hetwelk gisteren avond in vijf dagen hier binnenliep, brengt de tijding, dat de Grieken *Vassiladi* en *Anatolico* zouden heroverd hebben. Een ander schip, in zes dagen van Cefalonia aangekomen, bevestigt dit gerucht, dat echter nog altijd twijfelachtig blijft.

— In het laatst van April is er in Zwitserland en in Silesia veel sneeuw gevallen.

ZWITSERLAND, den 9. Mei.

De stadhouder *Auf der Maur* (gewezen Zwitsersche generaal in Nederlandsche dienst) is met 42 tegen 40 stemmen uit den raad gewezen, tot dat hij zich zal gezuiverd hebben van hetgeen hem is te laste gelegd, gedurende hij in Nederlandsche dienst was.

LONDEN, den 13. Mei.

Er geschieden bij voortduring ruime inschrijvingen ten behoeve der noodlijdenden in de fabriek-plaatsen. Dezelve bedragen in de hoofdstad ongeveer 80,000 pond sterling. Die giften zijn van gunstigen invloed. De werklieden houden zich thans rustig.

— De maatregelen, omtrent den invoer van vreemd koren, hebben in het Hoogerhuis bij leden, die anders gewoonlijk voor het ministerie stemmen, tegenstand ontmoet; doch de groote meerderheid heeft zich echter voor dezelve verklaard. De toestemming der groote landeigenaren is over het algemeen meer gedwongen, dan van harte.

— In den loop der laatste twee dagen was de tijding in omloop, dat *Callao*, de laatste vesting, welke de Spanjaarden in Zuid-Amerika bezaten, gekapituleerd had. Deze tijding heeft zich bevestigd. Er is een officier bij de admiraliteit aangekomen met het bericht, dat de Spaansche generaal *Rodil* en zijn garnisoen nevens de krijgseer de toestemming hebben verkregen om vrijwillig naar Spanje weder te keeren. In een Zuid-Amerikaansche dagblad, van den 23. April, vindt men de artikels der kapitulatie. Het is merkwaardig, dat de onderhandelingen hebben plaats gehad aan boord van een Britsch vaartuig, en dat de generaal *Rodil*, bij de overgave van *Callao*, zich aan boord van hetzelfde heeft ingescheept. — Zie hier eenige der voornaamste bijzonderheden van de kapitulatie:

Voorstel. » Er zal vrijpraak of algemeene vergiffenis aan alle personen, van welken stand ook, zoo militairen, geestelijken als burgerlijken, verleend worden, en dien ten gevolge zal hun persoon onschendbaar wezen, hoedanig de dienst moge zijn, welke zij den Koning bewezen hebben.»

Antwoord. » Toegestaan, wat hun vorig gedrag, tot aan de overgave der vesting betreft.»

De negen volgende artikels bepalen het vertrek der officieren, ambtenaren en anderen, op Britsche transportschepen, ten koste der onafhankelen, met vrijheid om in Amerika te blijven, indien zij zulks verkiezen.

Het elfde voorstel luidde aldus: De voornaamste officieren en ambtenaren, die in dienst der republiek mogten willen treden, moeten er in toegelaten worden met behoud van hunnen verschillenden rang.»

Antwoord. » Verworpen.»

De volgende artikels, tot het twintigste ingesloten, bepalen de veiligheid van bijzondere eigendommen; eenen tijd van zes maanden om over de goederen te beschikken; de handhaving der regten van de meesters over hunne slaven, en de verlossing der gevangenen.

Het 21. voorstel luidde aldus: » De republiek van Peru zal zich belasten met de door den gouverneur gemaakte schulden, sedert hij, den 20. Februarij 1824, bezit van de vesting nam.»

Antwoord. » Verworpen.»

De volgende artikels, bevestigen de wijze van overgave der vesting. De kapitulatie is den 22. Januarij bekrachtigd geworden.

PARYS, den 13. Mei.

De heer *Ouvrard*, betrokken in de zaak der geldverspillingen in Spanje, heeft eene soort van verweerschrift uitgegeven, waarin hij onderscheidene bijzonderheden van zijnen levensloop opgeeft.

Schoon thans in eene nauwe cel de ijdelheid der wereld overpeinzende, herinnert hij zich echter nog gaarne het tijdstip van zijn grooten rijkdom. Hij bezat *Raincy*, de landen van *Prehilly*, van *Azai*, met een bosch van zeven duizend morgen, de domeinen van *Chateau-neuf*, *Saint-Gratien*, de *Villandry*, *Saint-Brice*, *Marly*, *Luciennes*, de helft van vier en tachtig boeren hofsteden, bij elkanderen voor de stad Keulen gelegen en voor meer dan zes maal honderd duizend franken jaarlijks verhuurd, vijf huizen in de straten van *Mont-Blanc* in *Provence*, een huis op de plaats *Vendôme*, het hotel van *Montesson* enz. behalve zijne effecten. Zie hier hoe hij te *Raincy* leefde, die tegenwoordig in een duisteren kerker van eenige vierkante voeten is opgesloten:

» Ik bewoonde *Raincy* sinds verscheidene jaren; ik had niets gespaard om dat prachtige verblijf te veraangamen; eene diergaarde met alle soorten van wild, eene menigte jagthonden, wel voorziene stallen en groote sier, trokken de voornaamste en elegantste lieden naar *Raincy*; men kwam daar met dien ijver, welke de roem opwekt, de zoop verscheidene vermaken zoeken, die op dat tijdstip nergens zoo vernigd werden aangetroffen. De heer van het huis wilde zelfs niet dat zijne afwezenheid de geringste hindernis aan deze gastvrijheid zou toebragen, welke hem als het schoonste voorrecht van den rijkdom toescheen; wanneer ik mij ook niet te *Raincy* bevond, werden de lieden van mijne kennis, die aldaar wilden wandelen, met beleefdheid ontvangen, vonden er wel voorziene tafels en alle gewone gedienschtigheid.»

» Indien de *Albums*, voegt de heer *Ouvrard* er bij, in gebruik waren geweest, zou het thans aardig zijn de naamlijst na te zien, van alle personen, die ik te *Raincy* onthaald heb; men zou er Koningen, Prinsen, Lords, al wat de adel, de letterkunde, de kunsten voortreffelijks opleveren in aantreffen.» Men ziet wel dat de opinie de wereld niet meer regeert, het geld heeft de opinie van den troon gebonst; deze verstoote Koningin zoekt haren schepter weder meester te worden; tot nog toe zijn hare pogingen vruchteloos geweest.

De heer *Ouvrard* klaagt zeer over de wangunst, die hem vervolgt, en over de ongunst, aan zijnen naam verbonden. » Meer dan eens, zegt hij, heb ik getracht de ware oorzaak te doorgronden van deze ongunst tegen eenen man van een toegeeflijk karakter, die geheel aan geldzaken toegewijd, nooit den onverzoonlijken haat der partijschappen heeft getart. Zou het misschien zijn, omdat ik, alleen het land in aanmerking nemende, beurtelings met alle gouvernementen, die zich opvolgden, gehandeld hebbende, ook min of meer in hunne kwade nagedachtenis moet deelen? Indien dit het geval is, dan erken ik alles wat ik aan het tegenwoordig ministerie te wijten heb; sedert ik met hetzelfde in betrekking stond, ben ik de man, die algemeen geklag veroorzaakt; men zou zeggen dat ik hetzelfde geheel vertegenwoordigde, als of de oorlog van Spanje mijn werk was geweest. Mogt ik dan verwacht worden door een ministerie te zullen vervolgd worden, hetwelk ik edelmoediglijk van den last van deszelfs onbeheerlijkheid heb verlost? »

— De heer *Girardin*, door ongesteldheid verhinderd zulks zelf te doen, heeft, in eene der laatste zittingen van de kamer der afgevaardigden, door den heer *Mechin* eene redevoering over het ontwerp van wet omtrent de substitutien doen uitspreken.

Hij bestreed met kracht het grondbeginsel der substitutien, en wederleide de bewijsredenen, door den rapporteur van de commissie bijgebracht.

» Ook is het, zeide hij, weder het oude stelsel, hetwelk men inroept; daarop wil men terugkomen, dit doel wil men bereiken. En zulks, gelijk men ons heeft gezegd, tot behoud der monarchie. Maar welke is dan die monarchie, welke men wil doen herleven. Welke tijdvakken zijn het, die zoo zeer betreurd worden? Ik geloof niet, dat het dat tijdvak is, toen de Koningen, door het volk benoemd, of door de grooten uitgeroepen of op den zetel geplaatst werden; dat tijdvak, waarin de soldaat in

zijn *verheide* ongestraft het aandeel van den buit verbeelden; hetwelk een opperhoofd, door uwe geschiedschrijvers Koning genoemd, zich tot nadeel van zijne wapenbroeders wilde toeëigenen.

»Het is ongetwijfeld niet dat tijdvak van domheid en barbaarschheid, waarin de geestelijkheid alleen konde lezen en schrijven, en de edellieden met hoogmoed verklaarde zijnen naam niet te kunnen teekenen.

»Het is ook niet datgene, waarin het verhaal der wreedheden door de Muzelmanen tegen de Christenen gepleegd, dertienmaal weder duizend man de wapenen deed opvatten, om hen te gaan wreken, en heilpen, die tijd van weinige verlichting, toen men nog niet wist, dat men zeer goed Christen kan zijn, al laat men zijne geloofsgenooten vermoorden of al helpt men die zelfs vermoorden, wanneer men maar reliquien-kasjes en reliquien met pracht omvoert, en vooral bijdraagt tot de almoezen ter stichting van seminariën *ad majorem gloriam Dei*.

»Het is ook niet dat tijdvak, waarin de Koningen verplicht waren, altijd onder de wapenen te zijn tegen de groote leenmannen, die zich aan hun gelijk achteten, en van welke zij zeiven somtijds afhankelijk waren. Het is voorzeker nog minder dat tijdvak, waarin de gemeenten de bevoegdheid hadden, om hunne manes en magistraats-persoonen te benoemen.

»Het is ook niet datgene, waarin het reliquien-kasje van de heilige *Genoveva* alle kwalen, gelijk van onze Koningen de kliergezwellen, geneas.

»Is het dat, waarin men de ketters nedersabelde, om hen te noodzaken tegen wil en dank het Koninkrijk der Hemelen in te gaan; dat, waarin men, op de vraag, aan welk teeken de ketters te herkennen waren, antwoordde: *Sla maar dood; God kent de zijnen wel?*

»Of dat, waarin de bisschop van Rome (om mij van de uitdrukkingen van een hunner [*Bonifacius VIII.*] te bedienen) beweerde, *de geheele wereld te regeren, de Koningen met de ijzeren roede te beheerschen, hun de kroon te ontnemen en dezelve als aarden vaten vermorselen*; dit alles krachtens de grondstelling, welke thans nog door de ultra-montaanische schrijvers verdedigd wordt, dat de Koningen op aarde slechts stedehouders zijn van de plaatsbekleeders van hem, die gezegd heeft:

»Mijn rijk is niet van deze wereld?

»Of dat, waarin de ministers van financiën misschien wat streng gestraft werden, om hen te overtuigen dat de verantwoordelijkheid geen ijdele bespiegeling is?

»Of dat, waarin het gouvernement de joden onder zijne bescherming nam, en bijzonderlijk de meest vermogenden onder hen, wier rijkdom men, door alle mogelijke middelen, liet aangroeijen, tot op den oogenblik, waarin men, verontwaardigd over hunne ketters, zich van hunne bezittingen meester maakte?

»Of dat, van *la Jacquerie*, van de *Mallatins*, van de *Bourguignons*, van de *Armagnacs* en andere partijschappen, waardoor Frankrijk zoo lang is verscheurd, met misdaden overdekt, met bloed overstroomd geworden?

»Of dat, waarin eene heldin als eene tooverheks werd verbrand, als overtuigd van het wonderwerk verigt te hebben, eenen Koning uit de armen der wellust te rukken om hem weder op zijnen troon te plaatsen?

»Zou het eerder dat tijdvak zijn, waarin de Koning van Frankrijk wilde, dat de Franschen slechts regtpligtig naar de wet zouden zijn, alles trachtte te vernemen wat voor hen van belang was, te vergeten wat hem persoonlijk betrof, en verheven boven alle gevoeligheid, zeide, dat het eenen Koning van Frankrijk niet voegde, den twist van den Hertog van Orleans te wreken?

Deze redevoering verwekte bij herhaling een huid gemor van de ultras, zoodat de redenaar eindelijk genoodzaakt was om af te breken.

— Het ontwerp over de substituten is door de kamer der afgevaardigden met 261 tegen 76 stemmen aangenomen.

— De heer *Castimur Perrier* heeft in de zitting van gisteren een voorstel gedaan, ten einde het amortisatie-fonds niet, gelijk tegenwoordig geschiedt, uitsluitend mogt gebezigd worden tot inkoop van 3 pCts. effecten, welke zijn bestemd tot schadeloosstelling der emigranten. Hij oordeelde, dat deze handelwijs onwettig was, en de 5 pCts, van dezelve onder pari staan, evenzeer behoorden ingekocht te worden; doch de meerderheid der kamer verklaarde met groot gedruisch, dat zij dit voorstel niet in overweging wilde genomen hebben.

— In een der ministeriele bladen vindt men dezer dagen weder heftige artikels, welke over losbandigheid der drukpers handelen, waaruit sommigen afleiden, dat het ministerie voornemens is, de censuur weder in te voeren.

— De hertogin van *Florida*, linkerhands weduwe van wijlen den koning van Napels, is den 26. April te Napels overleden.

ARNHEM, den 17. Mei.

Z. M. de Koning wordt in de aanstaande week op het Loo verwacht. Z. M. is, volgens de *Staats-Courant*, gelukkig hersteld van eene operatie, welke Hoogstdezelve, ten gevolge eener kneuzing door eenen val te Brussel, heeft moeten ondergaan.

ARNHEM, den 18. Mei.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal.

Den 17. Mei 1 El 5 Palm o Duim; gewassen o D. gevallen 10 D
Den 18. dito. 1 El 5 Palm o Duim; gewassen o D. gevallen o D

+ + + DE ONTVANGER DER DOMEINEN, TE HAADEWIJK, is voornemens, als daartoe geautoriseerd, ten huize van C. WEYN, Kastelein in het groote Logement, op 't Loo, op Dingsdag den 30. Mei aanstaande, des morgens ten 10 ure, publiek aan den minsbiedenden

aan te bieden. Het doen van eenige VERNIEUWINGEN in HOUTTELLINGEN, aan gezede Logementen, waarvan de teekeningen en Teekening, ter visie zullen liggen, en de aanwijzing der te besteden Werken acht dagen voor den dag der Aanbesteding in 1800 geschieden zal.

De Ontvanger voornoemd.

VAN BROECKHUISEN.
DE AGENT DER ALGEMEENE NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ, ter begunstiging van de Volksvlijt, te Arnhem, verzigt, dat deze alle belanghebbenden, die ten zijnen Kantore dagelijks, te beginnen op Maandag den 29. dezer maand, van des voormiddags negen tot des namiddags ten twee ure, en eindigende Zaterdag den 3. Junij aanstaande, zal worden gevaceerd tot het aannemen der Inschrijvingen in de Negociatie, geopend door de Permanente Commissie uit het Amortisatie-Syndicaat, bij berigt van den 19. April 1826, tot de Geldmaking van VIER TIG MILLIOENEN, DOMEIN Losrenten, voortgesproken uit de Negociatie van HONDERD MILLIOENEN, dd. 19. Junij 1824.

Arnhem, den 17. Mei 1826. VAN RANZOW.

V E R K O O P P E N G.

Bij Arrest op Onroerend Goed, gelegen in de Gemeente Hengelo, Kanton Vorden, Arrondissement Zutphen, Provincie Gelderland.

Te weten, van:

1. Een HUIS, No. 144, het *Enserink* genaamd, gelegen op den Klaterbrink, in de Gemeente Hengelo, bewoond door Albert HUISKES.
2. Een BOOMGAARD, waarop het Getimmerde zich is bevindende, groot 36 roeden 61 ellen, belend ten oosten den Hof en Kamp van den beslagenen, ten noorden en ten westen de Buurtweg en ten zuiden het Erve Hussink.
3. Den HOF en KAMP, groot 2 bunders 76 roeden 90 ellen, belend ten oosten den Grooten weg van Hengelo naar Raesborch, ten noorden den Buurtweg, ten westen den Boomgaard en ten zuiden het Erve Hussink.
4. Het WEIDEKEEN (genaamd), groot 55 roeden 36 ellen, belend ten oosten en noorden den Buurtweg, ten zuiden het Erve Hussink en ten westen den Eigenaar. Deze vier percelen ingezet op f. 400 : 00.
5. Een stuk BOUWLAND, het *Lendenstuk* genaamd, groot 51 roeden 66 ellen, belend ten noorden den Molenweg, ten oosten het Land van TELLER, ten westen Klein Manstink en ten zuiden het land van REESINK; zijnde deze vijf percelen in gebruik bij ALBERT HUISKES voornoemd. Ingezet op f. 50 : 00.
6. Een DITO, het *Koopstuk* genaamd, groot 88 roeden 33 ellen, belend ten oosten het Land van TELLER, ten noorden het Land van HUSSINK, ten westen den Grooten weg en ten zuiden het Land van HUSSINK. Ingezet op f. 40 : 00.
7. Een DITO, den *Mussenhegge* genaamd, groot 14 roeden 90 ellen, belend ten oosten SCHOEMAKER, ten noorden aan de Vreegronden, ten westen den Grooten weg en ten zuiden aan de Vreegronden. Ingezet op f. 10 : 00.
8. Een DITO, het *Nierkampstuk* genaamd, groot 6 roeden 95 ellen, belend ten oosten het land van ELFERINK, ten westen den Grooten weg, ten zuiden het *Lenderikstuk*. Ingezet op f. 5 : 00.
9. Een DITO, het *Beijerinkstuk* genaamd, groot 39 roeden 88 ellen, belend ten oosten het Land van TELLER, den Molenweg of Molenbult, genaamd, ten zuiden en ten westen Woeste grond. Ingezet op f. 20 : 00.
10. Een DITO, de *Steenkuil* genaamd, groot 24 roeden 41 ellen, belend ten noorden het Land van LAMPEN, ten oosten den Grooten weg en ten zuiden en westen het Land van GAZZEL. Ingezet op f. 15 : 00.
11. Een DITO, in den Molenenk op *Lenderinkskamp*, groot 42 roeden 57 ellen, belend ten oosten en ten noorden aan de Gronden van den Heer ENSTEN, ten westen den Grooten weg van Hengelo op Zelhem en ten zuiden aan de Gronden van HARMEN BECKING. Ingezet op f. 30 : 00.
12. Een DITO, op de *Stenderd*, groot nagenoeg 17 roeden, belend ten oosten een Buurtweg, ten noorden den Grooten weg van Hengelo op Ruarlo, ten westen en ten zuiden de Pastorie-gronden van de Hervormde Gemeente van Hengelo. Ingezet op f. 10 : 00.

Ter rekwisitie van den Hoog Welgeboren Heer GERIT WILLEM BARON VAN LAMSWEERDE, Lid van den Raad van State, te 's Gravenhage woonachtig, hebbende tot Prokureur, die in dit Arrest occupeert, den Heer en Mr. JOSEPHUS VAN LAMSWEERDE, Prokureur bij de Regtbank van en wonende te Zutphen.

Ten lasten van HERMANUS BRANDERHORST, Molenaar, in de Gemeente Hengelo woonachtig.

Dit Arrest is daargesteld bij Proces-Verbaal van den Deurwaarder F. PH. DE LONGTE, d. d. elfden Februarij, 1800 zes en twintig, zijnde den veertienden daaraanvolgende te Zutphen geregistreerd, en aldaar overgeschreven ten Kantore van Hypotheken den zestienden dierzelfde maand Februarij; voorts ter Griffie der Regtbank, ter voormelde Stede zitting houdende, den drie en twintigsten daaraanvolgende. — Van welk Proces-Verbaal kopij is gelaten aan de Heeren L. BARON VAN WESTERHOLT, Burgemeester der Gemeente Hengelo, en C. D. WYLLINK, Griffier bij het Vrederegert van het Kanton Vorden, die het origineel hebben gevisseerd.

De drie versichte lezingen der memorie van lasten hebben successievelijk van veertien tot veertien dagen ter Rolle voornoemd plaats gehad.

De voorloopige toeschatting zal geschieden ter Rolle voornoemd, op Dingsdag den dertigsten Mei April 1800 zes en twintig, des morgens ten tien ure.

In Fidem,
(geteekend) J. VAN LAMSWEERDE,
Prokureur.

NB. De Ondergeteekende ontvangen hebbende eene versche Lading allerbeste kwaliteit M A A S- of K L U I T K A L K, is daardoor in staat gesteld een ieder naar genoegen en tot de civielste prijzen te kunnen bedienen.
Arnhem, den 11 Mei 1826. L. VAN O O Y.